

«ՄԵՆՔ ԱՂՈՅՈՒՄ ԵՆՔ ԲՈԼՈՐԻ ՀԱՍԱՐ»

(Տպավորություններ Ս. Էջմիածնեն)

Էջմիածնա Ս. Տաճարի կողքին, Վեհաբանին մեջ, նորին Ս. Օծություն Տ. Վաղգին Ա-ի պարթև հասակը, վեհ կեցվածքը և բարի նայվածքը տակավին աչքերուս առջև է։ Ս. Լուսավորչի և իր արժանավոր հաջորդներուն ներկայացուցիչ Հայրապետին խոսքերը կարծես երկինքեն իջած՝ միշտ կհնչեն ա-կանջիս։ «Մենք աղոթում ենք բոլորի հա-մար, աշխարհի խաղաղության համար»։

Արդարև բախտավոր են բոլոր անոնք, որ առանձնաշնորհումը ունեցած են Հայաս-տան և Էջմիածին այցելելու, ծանոթանալու Վեհափառին և լսելու իր իմաստուն պատ-գամները։ Ավելի բախտավոր են անոնք, որ Հայաստանի մեջ իր հովանիին տակ կապրին և առիթը կունենան միշտ մտիկ ընելու խո-հական, քրիստոնեական ու հայրենաշունչ քարոզները։ Իսկ սփյուռքի հայրենաբաղձ այն ուխտավորները, որ մենաշնորհը ունե-ցան տեսնելու և ունկնդրելու Հայ Ազգին հո-գևոր պետը, երանելիներ են։ Երանելիներ ա-նոր համար, որ հեռավոր երկրներեն կրցած են արժանանալ ծաղկալու ու շենցած Մայր Հայրենիքը այցելել ու ծնկաչոք աղոթել Մայր Տաճարին մեջ ու փառք տալ ներկա վերածնյալ Հայաստանին համար։

Տարակույս չկա, որ վերջին քանի մը տա-րիներու ընթացքին այցելող ուխտավորներ, ինձի նման ապրեցան հոգեկան աննկարա-գրելի հույզեր ու ամրապնդեցին իրենց հա-վատքը Ս. Էջմիածնա անմար կանթեղին համար։ Եվ սակայն, ինչ մեծ ազգային հպարտություն կղզա ուխտավորը, նրա աչ-քերովը կտեսնե բարձր իմացականություն մը օժտված, տաղանդավոր մտավորական Հայ-րապետ և կունկնդրե անոր հայրական հոր-դորները։

Գերերջանիկ փորձառություն մըն էր այ-ցելել մեր չքնաղ Հայաստանը ու հոգեպարար պահ մըն էր աղոթել Ս. Էջմիածնա Տաճարին մեջ և անհնալ հոգեզմայլ շարականներու

երգեցողությամբ։ Ամեն կիրակի հայաստան-յայց եկեղեցիներու մեջ սուրբ պատարագին երգված «Տուր աշխարհիս խաղաղություն»-ը կարծես երբեք այդքան քաղցրալուր ու ա-ղբասական չէր հնչած։ Եվ այնպես կթվեր, պահ մը, որ հայուն այդ աղոթքը միայն կըր-նար հասնիլ Երկինք։ Կարծես խոր հաղոր-դակցություն մը կար երկինքին և Ս. Էջմիա-ծնա միջև։

Թերևս երանելիներուս թիվը այնքան խո-շոր չէ, սակայն ապահովաբար մենք կըր-նանք հասնիլ աշխարհիս ամեն կողմը ու բաժնեկից ընել մեր կրած բարձր ներշնչում-ներուն ու ըլլալ նաև անխորտակելի կապը Ս. Էջմիածնա և Սփյուռքի հայության միջև։ Ուխտավորի մեր նվիրական հանգամանքը այն ատեն միայն արժեցուցած պիտի ըլլանք։ Մեզի, երանելիներուս համար, սուրբ պար-տականություն մը պետք է ըլլա կրկնել Էջ-միածնա հանդեպ մեր հավատարմության ուխտը ամենուրեք, միշտ խոսքով և գործ-քով։

Գծախտաբար ամենուն վիճակված չէ ե-րանելի ըլլալ և այցելել Էջմիածին։ Սրբա-վայրերը Գառնի, Գեղարդ, Օշական և Ս. Գայանեի, Ս. Հռիփսիմեի, Զվարթնոցի և այլ վանքերը։ Սակայն, անոնց և մեր միջև կա հոգեկան անքակտելի շղթան՝ օղակված ճշմարիտ հայրենասիրությամբ, անխախտ հավատքով և նորանոր լուսաշող հույսերով։ Այս թանկագին արժեքներու զորությունը շնորհիվ միայն աշխարհը պիտի ճանչնա հայուն անխորտակելի կամքը ապրելու, ստեղծագործության ուժը ու մշակույթին հզո-րությունը։

Որքան որ ալ հեռու ենք Մայր Հայրենի-քեն, մեր սրտերն ու հոգիները սերտորեն կապված են մեր դարավոր սրբությանը։ Եթե կցանկանք, որ անոնք ըլլան մշտահոս աղ-բյուրները մեր հավատքին ու հպարտու-թյան, պարտինք մենք ալ անոնց հանդեպ

մեր պարտականությունները խղճմտորեն կատարել:

Բաղձալի է. որ ամեն անարի ուխտավորներու մեծ թիվ մը շարունակեն այցելել Մայր Հայրենիքը և Ս. Էջմիածինը ոչ թե միայն ապացուցանելու մեր սերը, այլ հավատքի նոր ավյունով վերականգնելու և զայն ներարկելու գաղթաշխարհի մեր ազգակիցներուն:

Օտար երկիրներու ներքև ապրած հայերու կմնա էջմիածնա անունով եղած բոլոր կոչերուն բերել մեր բարոյական և նյութական օժանդակությունը և ծառայել Մայր Աթոռին հետ կապված մեր եկեղեցիներուն և առաջնորդարանին: Գուրգուրանքով անսալ առաջնորդ գերաշնորհ Սիրոն արքեպիսկոպոս Մանուկյանի և հոգևոր հայրերուն հրահանգ-

ներուն: Այսպես մենք գոհ պիտի թողունք Հայոց Հայրապետը և արժանանանք իր օրհնություն:

Այն ատեն միայն արժանի պիտի ըլլանք մեր պատկանելի Հայրապետին աղոթքներուն, երբ Ան կրկնե. «Մենք աղոթում ենք բոլորի համար, աշխարհի խաղաղության համար»: Այն ատեն միայն մենք ալ հանդարտ խղճով կրնանք պատասխանել: Մենք ալ կաղոթենք Զերդ Ս. Օծուխյան արևշատության և ձեզ հետ աշխարհի խաղաղության համար:

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ ԳՈՒՅՈՒՄՃՅԱՆ

(Նյու-Յորք, Ամերիկայի հայոց առաջնորդարանի պաշտոնաբեր «ՀԱՅԱՍՏԱՆՅԱՅՑ ԵՆԵՂԵՑ» ամսագիր, № 9, հոկտեմբեր, 1959 թ.)

